

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžp/21/2012
Identifikačné číslo spisu:	2009200412
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:2009200412.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ Obec I., I., 2/ RNDr. B. V. CSc., bytom Z., V., 3/ KF REALITY, s.r.o., so sídlom Čakany 157, 4/ Z. L., bytom P., V., 5/ R. F., bytom V., 6/ R. M., bytom M. V., 7/ M. Z., bytom L., E., zastúpení: Mgr. Marian Hrbáň, advokát so sídlom Radvanská 21, Bratislava, proti žalovanému: Krajský stavebný úrad v Trnave, so sídlom Kollárova 8, Trnava, za účasti: ZEDA Bratislava, s.r.o., so sídlom Štvrtok na Ostrove 437, zastúpený: JUDr. Stanislav Jakubčík, advokát so sídlom Kutlíková 17, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KSÚ-OSP-00419/2009/Gi zo dňa 03.06.2009, o odvolaní žalobcov 4/ - 7/ proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/78/2009-311 zo dňa 26.04.2012 v časti zamietnutia návrhu žalobcov 4/ - 7/ na uloženie povinnosti žalovanému doručiť im rozhodnutie č. KSÚ-OSP-00419/2009/Gi zo dňa 03.06.2009, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/78/2009-311 zo dňa 26. apríla 2012 v časti zamietnutia návrhu 4/ - 7/ na uloženie povinnosti žalovanému doručiť im rozhodnutie č. KSÚ-OSP-00419/2009/Gi zo dňa 03. júna 2009 m e n í tak, že konanie o žalobe žalobcov 4/ - 7/ z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trnave uložil žalovanému povinnosť doručiť žalobcovi 1/ rozhodnutie č. KSÚ-OSP-00419/2009/Gi zo dňa 03.06.2009 a návrh žalobcov 2/ - 7/ na uloženie povinnosti žalovanému doručiť im napadnuté rozhodnutie č. KSÚ-OSP-00419/2009/Gi zo dňa 03.06.2009 zamietol. V odôvodnení uviedol, že rozhodujúcim predpisom obsahujúcim úpravu hmotného aj procesného práva je zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 50/1976 Zb.“), ktorý v § 34 vymedzuje okruh účastníkov územného konania. Pri riešení otázky, či práva a právom chránené záujmy konkrétnych osôb môžu byť rozhodnutím o využití územia priamo dotknuté, treba vyhodnotiť, či výsledok konania -

rozhodnutie o využití územia môže spôsobiť priamy zásah do právnej pozície tvrdeného účastníka konania, t.j. či jeho hmotnoprávne postavenie bude po vydaní rozhodnutia iné ako pred jeho vydaním. Nepostačuje, ak sa vydané rozhodnutie dotkne konkrétnej osoby len nepriamo. Nepostačuje ani sprostredkovaný vplyv alebo vplyv zasahujúci faktický záujem osoby. V prípade postupu podľa § 250b ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) je úlohou súdu v súvislosti s uložením povinnosti doručiť právoplatné rozhodnutie preskúmať, či tvrdený opomenutý účastník správneho konania spĺňa aj podmienky hmotnoprávnej legitímácie. U žalobcov 4/ - 7/ ako fyzických osôb vlastniacich stavebné pozemky resp. stavby sú na nich situované tak, že od priestoru ťažby na parc. č. XXX/XX. sú oddelené minimálne pomerne rozsiahlymi parc. I. a č. XXX/XX.. Vzhľadom na vzdialenosť pozemkov a stavieb od priestoru rozšírenia ťažby nie je splnená hmotnoprávna podmienka preukázania priameho dotknutia práv k predmetným pozemkom.

Proti uzneseniu krajského súdu podali žalobcovia 4/ - 7/ odvolanie v časti zamietnutia návrhu na uloženie povinnosti žalovanému doručiť im napadnuté rozhodnutie č. KSÚ-OSP-00419/2009/Gi zo dňa 03.06.2009. Namietali, že krajský súd spomína okolnosť, že ide už o pozemky, ktoré boli skôr právoplatným územným rozhodnutím určené na ťažbu, avšak neuvádza konkrétne územné rozhodnutie. Práve žalobou odvolateľov napádané rozhodnutie je územným rozhodnutím týkajúcim sa rozšírenia ťažobných plôch. Nemožno v súdnom konaní argumentovať proti hmotnoprávnemu postaveniu osoby v správnom konaní pomocou rozhodnutia, zákonnosť ktorého je predmetom prieskumu súdneho konania. Ďalej namietali, že krajský súd považoval vzdialenosť medzi stavbami a pozemkami odvolateľov za dostatočnú k tomu, aby nedošlo k zásahu do ich práv, avšak vôbec neuvádza, na základe akých informácií dospel k záveru, že vzdialenosť je dostatočná. Krajský súd sa vôbec nevysporiadal s údajom, že obydlia obyvateľov sa nachádzajú vo vzdialenosti 270 metrov od hranice ťažobnej plochy. Navrhli, aby súd uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/78/2009-311 zo dňa 26.04.2012 v časti zamietnutia návrhu žalobcov 4/ - 7/ na uloženie povinnosti žalovanému doručiť im napadnuté rozhodnutie č. KSÚ-OSP-00419/2009/Gi zo dňa 03.06.2009 zmenil tak, že uloží žalovanému doručiť žalobcom 4/ - 7/ rozhodnutie č. KSÚ-OSP-00419/2009/Gi zo dňa 03.06.2009 v lehote 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia, alebo aby uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/78/2009-311 zo dňa 26.04.2012 v časti zamietnutia návrhu žalobcov 4/ - 7/ na uloženie povinnosti žalovanému doručiť im napadnuté rozhodnutie č. KSÚ-OSP-00419/2009/Gi zo dňa 03.06.2009 zrušil a vec vrátil na nové konanie.

Žalobca 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov 4/ - 7/ uviedol, že obyvatelia obce I. splnili podmienky účastníctva v územnom konaní pred žalovaným (ako aj povoľovacieho konania pred banskými úradmi), a preto sú tiež splnené predpoklady, aby aj vo vzťahu k ostatným žalobcom vo veci sp. zn. 14S/78/2009 bol uskutočnený postup súdu podľa § 250b ods. 2 O.s.p., ako k tomu došlo v prípade obce I.. Preto považuje uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/78/2009-311 zo dňa 26.04.2012 v časti ostatných žalobcov za nesprávne a podané odvolanie za dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcov 4/ - 7/ (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 4/ - 7/ nie je dôvodné.

Žalobcovia 4/ - 7/ v žalobe uviedli, že vlastní stavebné pozemky a stavby v blízkosti pozemku parc. č. XXX/XX k.ú. I.. Ich pozemky síce nemajú spoločnú hranicu s parc. č. XXX/XX k.ú. I., ale užívanie ich stavieb môže byť navrhovanou stavbou dotknuté. Cítia sa byť dotknutí plánovanou ťažbou štrkopieskov, najmä kvôli hlučnosti a prašnosti, keďže okrem malého valu nie je medzi ťažobným miestom a ich stavbou, resp. pozemkom žiadna bariéra zabraňujúca prenikaniu hluku a prachu k ich nehnuteľnostiam.

Najvyšší súd konštatuje, že žalobcovia priame dotknutie na svojich právach nepreukázali. Vzhľadom na rozsiahle parcely č. XXX/XX k.ú. I. a XXX/X k.ú. I., nachádzajúce sa medzi spornou parc. č. XXX/XX k.ú. I. a pozemkami žalobcov 4/ - 7/ vo vzdialenosti 270 m, nie je možné na základe

všeobecného subjektívneho tvrdenia žalobcov priznať im postavenie účastníkov územného konania. Dotknuté pozemky nie sú v susedstve, ani v bezprostrednej blízkosti spornej parcely. Žalobcov 4/ - 7/ zaťažuje prísnejšie dôkazné bremeno oproti vlastníkom susediacich pozemkov parc. č. XXX/XX k.ú. I. a č. XXX/X. k.ú. I., ktorí odvolanie v tomto prípade nepodali. Žalobcovia 4/ - 7/ nepredložili žiadne dôkazy, ktorými by preukázali skutočnosti ohľadom tvrdených negatívnych vplyvov a o ktoré opierali svoje postavenie účastníkov konania o využívaní územia. Ich hmotnoprávne ukrátenie na právach v územnom konaní zostalo nepreukázané.

Dotknutí ťažbou štrkopieskov kvôli hlučnosti a prašnosti môžu byť žalobcovia až rozhodnutím, na základe ktorého môže byť ťažba uskutočňovaná. Takýmto rozhodnutím je rozhodnutie Obvodného banského úradu v Bratislave č. 36-2071/2009 zo dňa 24.07.2009 o povolení zmeny č. 1 povoleného dobývania ložiska nevyhradeného nerastu - štrkopieskov v k.ú. I., ktorým povolil dobývanie ložiska nevyhradeného nerastu - štrkopieskov aj na pozemku s parc. č. XXX/XX o výmere 186 378 m² k.ú. I.. Námietky žalobcov 4/ - 7/ tak smerovali k faktickému stavu, ktorý mohol nastať až na základe povolenia dobývania ložiska nevyhradeného nerastu. Ak má na rozhodnutie o využívaní územia nasledovať ešte ďalšie rozhodnutie, až na základe ktorého môže byť ťažba uskutočňovaná, nemôžu byť samotným rozhodnutím o využívaní územia, na základe ktorého nie je možné ešte dobývať ložisko nevyhradeného nerastu, a ktorým sa iba povoľuje využívanie územia a určujú sa podmienky využívania územia, žalobcovia ipso facto priamo dotknutí na svojich právach. Ich dotknutie bolo preto nevyhnutné v konaní preukázať napr. znaleckým posudkom, odborným vyjadrením, alebo inou listinou deklarujúcou aspoň potenciálny negatívny vplyv.

Podľa § 250 ods. 2 O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 250b ods. 2 O.s.p. ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2 O.s.p.). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Aktívna procesná legitimácia žalobcov 4/ - 7/ je v zmysle § 250 ods. 2 O.s.p. v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku procesnou podmienkou, ktorá robí procesný subjekt osobou oprávnenou na podanie žaloby. V konaní nebolo osvedčené splnenie tejto procesnej podmienky. Procesné podmienky sa skúmajú v každom štádiu súdneho konania a pokiaľ nie sú splnené, konanie sa musí zastaviť. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/78/2009-311 zo dňa 26.04.2012 v napadnutej časti zmenil podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 220 O.s.p. a konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil. Žalobcovia 4/ - 7/ nie sú osobami aktívne procesne legitimovanými na podanie žaloby v zmysle § 250 ods. 2 O.s.p., pretože nezrealizovali dôkazné bremeno na preukázanie priameho dotknutia na ich hmotných právach.

O trovách konania zastavenej časti konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Odvolací súd rozhodol aj o trovách

konania pred súdom prvého stupňa, napriek tomu, že súd prvého stupňa o nich nerozhodol, keďže zmenil jeho rozhodnutie (§ 224 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.